

Από το θάνατο στην αθανασία (1ο Μέρος)

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

«Όταν δε αυτό το φθαρτό μεταμορφωθεί σε άφθαρτο και αυτό το θνητό μεταμορφωθεί σε αθάνατο, τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος της Γραφής: ο θάνατος αφανίσθηκε· ή νίκη είναι πλήρης! Θάνατε, πού είναι το κεντρί της δύναμής σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;»(Α Κορ. 15, 54-55.) Οι άνθρωποι καταδίκασαν σε θάνατο τον Θεάνθρωπο, υπακούοντας στα προστάγματα του διαβόλου. Ο Θεάνθρωπος, όμως, με την ανάστασή Του ανταπέδωσε σε αυτούς την αθανασία. Με το σταυρικό του θάνατο ο Κύριός μας κατεδίκασε και κατέστρεψε τον θάνατο. Η ανάστασή του ανέβλυσε την αθανασία και τώρα και στην αιωνιότητα, πλημμυρίζοντας τον άνθρωπο και όλο τον κόσμο. Το πιο μεγάλο θαύμα της θείας οικονομίας είναι η ανάσταση του Χριστού. Με αυτήν, η ανθρώπινη φύση οδηγήθηκε οριστικά και τελεσίδικα στην αθανασία, ώστε να προκαλεί φόβο και σε αυτόν τον θάνατο.

Πριν από την ανάσταση του Κυρίου, ο θάνατος ήταν δεύτερη φύση του ανθρώπου. Όλοι θεωρούσαμε τον θάνατο κάτι το φυσικό. Με την ανάσταση του Χριστού, όλα άλλαξαν. Όποιος πλέον ζει με την πίστη στον αναστημένο Χριστό υπερβαίνει τον θάνατο. Δεν πεθαίνει, αλλά απλά βγάζει το ένδυμα του σώματός του, για να το ξαναφορέσει πάλι άφθαρτο την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας. Πριν από την ενανθρώπιση του Κυρίου μας, ήταν φυσικό στους ανθρώπους να είναι θνητοί. Μετά την παρουσία και την ανάστασή Του, έγινε φυσική γι' αυτούς η αθανασία.

Ποιά φύση, ποιό στοιχείο, ποιά ύπαρξη δεν θα ομολογήσει πλέον τον Χριστό ως τον μόνο Θεό, ως τον μόνο Κύριο, ως τον Παντοκράτορα; Σε ποιό σημείο της δημιουργίας δεν είχε απλώσει τη διεφθαρμένη του δύναμη και κυριαρχία ο καταστρεπτικός θάνατος; Κάθε ύπαρξη πάνω στη γη ήταν αξιολύπητο θύμα αυτού του σκληρού τυράννου. Ο Κύριος με την ανάστασή του έγινε απελευθερωτής και σωτήρας της.

Ω θεία ανάσταση, το μέγιστο θαύμα, το θαύμα των θαυμάτων. Εσύ έγινες η βασική αιτία και αφορμή της δημιουργίας και της παράτασης του Χριστιανισμού μέσα στους αιώνες! «Λαοί, φυλαί και γλώσσαι», απαντήστε μου, πώς θα τολμούσε κάποιος να πιστέψει, να γίνει χριστιανός, αν η ανάσταση του Κυρίου δεν ήταν πραγματικότητα, αν η ανάσταση δεν ήταν ολοφάνερη και βεβαία; Ναι, η ανάσταση του Θεανθρώπου Λόγου είναι εκείνη η οποία τράβηξε και συνεχώς τραβά και μετακινεί τους θνητούς στην αθανασία και την αιώνια ανάσταση. Το μόνο «*καινούριο κάτω από τον ήλιο*» δεν είναι άλλο παρά ο αναστημένος Κύριός μας και η λαμπροφόρος ανάστασή Του.

Εξ αιτίας της οι πρώην φοβισμένοι μαθητές, έγιναν μεγάλοι ομολογητές και κήρυκες, οι αγράμματοι έγιναν σοφοί, οι αδύνατοι έγιναν ισχυροί και αυτά ακόμη τα νήπια απέκτησαν ανδρείο φρόνημα και έγιναν μάρτυρες της θείας αναστάσεως σε όλο τον κόσμο και δημιούργησαν το οικοδόμημα της Εκκλησίας. Όλη η ιστορία του Χριστιανισμού συνοψίζεται στην ανάσταση του Κυρίου μας. Με αυτήν παρατείνεται από το χρονικά περιορισμένο στο άχρονο, από το παρόν στην αιωνιότητα, με ολοκλήρωση την «*παλιγγενεσίαν*», όταν θα είναι «*όλα του Χριστού και ο Χριστός θα είναι σε όλα*» (Κολ. 3, 11). Η ανάσταση του Χριστού δεν μας απάλλαξε μόνον από την απειλή του θανάτου και της φθοράς. Μας δίδαξε και όλη την τέχνη της νοητής πάλης προς τις μεθοδείες του διαβόλου, αλλά και προς τα συστήματα του «*παλαιού ανθρώπου, του σώματος του θανάτου*» (Ρωμ. 7, 24).

Ο σαρκωμένος Θεός Λόγος, που βάδισε ανάμεσά μας, «*άρχισε να πράττει και να διδάσκει*» (Πραξ. 1,1), μας παρέδωσε με μαθηματική ακρίβεια όλους τους τρόπους της διοίκησης των πνευματικών νόμων, τα μυστικά του αόρατου πολέμου, μας φανέρωσε όλα τα σκοτεινά βάθη του σατανά, ώστε ακολουθώντας τον Παύλο να

λέμε· «γνωρίζουμε καλά τις επιδιώξεις του»(Β Κορ. 2, 11). Όταν ο άνθρωπος αγωνίζεται κατά της αμαρτίας και των παθών αποδεικνύει την πίστη του στην ανάσταση του Χριστού, στην αθανασία, στην αιώνια ζωή. Όποιος δεν αγωνίζεται κατά του συστήματος του «παλαιού ανθρώπου» αποδεικνύει άχρηστη την πίστη του, δεν ανήκει δε στο σύνολο των σωζομένων.

Εάν με την πίστη στον Χριστό δεν φθάνει κανείς στις θείες επαγγελίες, τότε γιατί πιστεύει; Η βεβαία πίστη είναι αισθητή σε όσους αγωνίζονται. Αυτοί έχουν στον εαυτό τους αίσθηση της ήττας της αμαρτίας και του θανάτου και δοξάζουν στα μέλη τους τον αναστάντα και βασιλεύοντα Κύριό μας, γιατί πράγματι ο Χριστός «με τον θάνατο κατέστρεψε τον θάνατο». Αυτός που πολεμά και αγωνίζεται μ' αυτόν τον τρόπο την κατάσταση της αμαρτωλότητας και αναδεικνύεται νικητής με τη Χάρη του Χριστού, αυτός είναι ο πιο αξιόπιστος μάρτυρας για τον Θεάνθρωπο Κύριό μας ότι αναστήθηκε και απάλυνε το κεντρί του θανάτου, και πραγματικά νίκησε τον θάνατο σ' όλα τα μέτωπα της μάχης. Όσο η ψυχή απομακρύνεται από την αμαρτία, τόσο απέχει και από τον θάνατο.

[Συνεχίζεται]